

001	006	26	96	66	92	06	68	29	69	93	7	3	0
001	98	96	94	92	90	85	80	70	60	55	50	45	40

Keskiviikkona 24. kesäkuuta 2015

MAASEUDUN TULEVAISUUS

11

PÄIVÄSTÄ TOISEEN

24.06.15

Aurinko nousee
Helsingissä kello 3.55
ja laskee kello 22.50
Oulussa kello 2.19
ja laskee kello 0.21

Päivän sana
Minä parannan heidät heidän us-kottomuudestaan. Minä rakastan heitä omasta tahdostani, vihani on väistynyt heistä pois. Hoos. 14:5
Jumalan laupeus on niin runsas ja hän rakasti meitä niin suuresti, että hän teki meidät, rikkomustemme tähden kuolleet, eläväiksi Kristuksen kanssa. Ef. 2:4–5

Nimipäiviä
Tänään keskiviikkona: Juha, Janne, Jani, Jukka, Juho, Jussi, Johannes, Juhani, Juhana
Huomenna torstaina: Uuno

Mietelause
Auktoriteeteille on oltava armo-ton. Heidät on imettävä tyhjiksi ja heitetävä pois. Heitä on vaihdet-tava kuin hevosia pitkällä mat-kalla. Emme matkusta hevosten vuoksi, meillä on joku päämäärä, jos on.

Erno Paasilinna

MERKKIPÄIVIÄ

60-VUOTIAS
MTY:n puheenjoh-taja **Kaarlo Saaren-pää** 24.6 Muhos.

Lähetä merkkipäiväilmoitus Maaseudun Tulevaisuuteen
Merkkipäiväpalstalla julkaistaan vain päiväsankarin suostumuk-sella lähetettyjä merkkipäivätietoja. Kirjallisesti lähetettävissä tiedoissa tulee olla merkkipäivän viettäjän nimi, ikä, merkkipäivän ajankohta, titteli, kotipaikka ja mahdollinen lyhyt maininta merkki-päivän vietosta. Valokuvaksi käy mustavalko- tai värikuva, koolla ei väliä. Palsta on maksuton. Merkkipäivätiedon tulee olla toimituk-sessa viimeistään viisi päivää ennen lehden ilmestymistä. Tiedot postitetaan osoitteeseen: Maaseudun Tulevaisuus, ”Merkkipäivät”, PL 440, 00101 Helsinki, tai lähetetään sähköpostilla osoitteeseen *merkkipaivat@maaseuduntulevaisuus.fi*.

METSÄLLÄ

Loukut

Siitä on yli seitsemänkymmentä vuotta aikaa, olin silloin kah-dentoista vuoden ikäinen. Mi-nulla oli kymmenkunta loukkua pyynnissä lähimetsässä. Sain naapurinmiehen auttamaan itseäni loukkujen rakentami-sessa.

Metsät olivat siihen aikaan vanhoja, eikä aukkohakkuista tiedetty vielä mitään. Luonto oli lähes koskematonta, siellä tääl-lä metsässä oli polkuja, kapeita uria, joita pitkin metsälinnut tykkäsivät kulkea marjoja syö-dessään. Oli myöskin hiekkaisia harjuja, joissa linnut mielellään kylvivät ja piehataroivat. Tällai-sille paikoille loukkuja raken-nettiin.

Tulimme multaisen mäen-nyppylän kohdalle ja päätimme rakentaa siihen ensimmäisen loukun. Meillä oli mukana kir-ves ja saha.

Ensin tehtiin neljä, noin met-rin pituista ja kymmenen sentin vahvuista tolppaa, sitten valttiin kaksi riukua, ylä- ja alariuku. Riu’ut asetettiin maahan lyö-tyjen tolppien väliin. Yläriu’un päälle asetimme painavia, maa-han kaatuneita puita.

Kaverini oli tehnyt loukun lu-kot lujasta honkapuusta. Sitten otettiin metsästä noin sentin paksuinen virikevarpu koivun-vesasta, johon tehtiin muuta-man sentin mittainen lovi. Var-pu sijoitettiin noin kymmenen senttiä alariu’un yläpuolelle. Kun lintu käveli polkua pitkin, virikevarpu tippui ja yläriuku putosi linnun kaulan päälle. Lintu rinnallaan pudotti virike-varvun ja lukko lensi sivuun.

Jatkoimme loukkujen raken-tamista eri paikkoihin, kunnes koko kierros oli valmis. Siihen aikaan metsässä oli satoja vuo-sia vanhoja ihmisten ja met-säneläinten käyttämiä reittejä. Tämöisille reiteille viritimme rakentamamme loukut. Suon reunaan, puolukkamättäiden ja suopursujen keskelle, raken-simme kymmenen loukkua,

NIILO RYTKÖNEN
Suonenjoki

Joensuun teatterilla takanaan synkkä kevät

Joensuun kaupunginteatterin kevätkauden 2015 ohjelmisto ei ollut yleisön mieleen. Kokonais-katsojamäärä oli vajaat 17 000. Luku on yli 10 000 katsojaa vä-hemmän kuin edellisikaudella. Myös kevään lipputulokertymä jäi alle 100 000 euron ensi ker-taa 2000-luvulla.

Huhtikuun lopussa Poh-juis-Karjalan teatteriyhdistys irtisanoi teatterinjohtaja **Vih-tori Rämän** johtajasopimuk-sen välittömästi.

Syyksi todettiin luottamus-pula ja teatterin talouden synk-kä tilanne.

”Teatterin tase ei kestä toista perättäistä tappiollista tilinpää-tösvuotta”, Pohjois-Karjalan

Teatteriyhdistyksen hallituksen puheenjohtaja **Pasi Hartikai-nen** tiedotti irtisanomisesta.

Samalla käynnistettiin uuden johtajan haku. Hakuaika um-peutuu 12. elokuuta, ja työ alkaa sopimuksen mukaan.

Teatterista muistutetaan, että yleisökontakteja Rämän kau-della syntyi mukavasti muun taidelähtöisen toiminnan kaut-ta, vaikka varsinainen ohjel-misto ei vetänytkaan toivotulla tavalla.

Koeyleisönä teatterissa vie-raili yli tuhat kävijää. Teatterik-lubien, Tapahdus-tapahtumien, runonlukutilaisuuksien, kum-miluokkatoinnin ja muun yleisötyön kautta tavoitettiin kevään aikana tuhatkunta hen-kilöä.

Esityskausi käynnistyy syys-kuun alussa.

LIISA YLI-KETOLA

sitten kierros oli valmis.

Seuraavana aamuna lähdin kokemaan loukkuja. Oli alku-syksy, eivätkä linnut olleet vielä kovin paljon liikkuneet poluilla. Kymmenes loukku oli kuitenkin lauennut. Siinä oli suurikokoi-nen metso, lintu oli niin paina-va, että minun oli vedettävä sitä perässäni kotipihaani saakka.

Kerroin kotiväelleni, että läh-den myymään lintua Suonen-joen kirkolle. Olin kuullut, että kauppias Kokko ostaa lintuja-kin. Laitoin metson viholaisäk-kiin ja köytin säkin pyöräntara-kalle. Saavuin kirkolle ja menin särkeineni Kokon kauppaan.

Kauppias oli tyytyväinen, olihan linnussa runsaasti lihaa. Ruuasta oli puutetta, sota-aika kun oli. Lintu oli tiskillä, kun kaupan ovi avautui. Vanhempi poliisimies astui kauppaan, ja rupeisi kyselemään, että mistä se poika noin ison linnun on saanut.

”Loukusta sain”, minä tokai-sin.

Kauppias yritti sekoittaa tilan-netta sanomalla, että luodikolla tämä on ammuttu. Sain metsos-ta mielestäni hyvän hinnan ja poistuin kaupasta. Arvelen, että poliisi osti linnun. Kaikenlainen ruoan hankinta oli tarpeen, kun sota-ajasta johtuen ruokakin oli kortilla.

Kaupasta menin Iisveden tienhaarassa olevaan Kinnusen kahvilaan ja tilasin korvikean-noksen ja vehnäskakun. Kävin vielä Suonenjoen rautatiease-malla ja ostin rautatiekirjakau-pasta Seikkailukertomuslehd-den. Sitten lähdin polkemaan Kutumäelle kotiin ja loukku-maisemiini.

Erik Hokkanen ja Lumisudet antoi esimakua festivaalikeikastaan maanantain workshopissa Haapaveden opistolla.

HAAPAVESI (MT)

Kolme miestä, kitara, viulu ja mandoliini.

Tyylilajia on vaikea kuvailla, mutta hymyn se saa korviin ja jalan vipattamaan. Teeke mieli taputtaa.

Kolmannen polven ameri-kanosuomalainen **Erik Hok-kanen** ja hänen yhtyeensä Lumisudet on yhdistelmä pohjalaista perinнемusiikkia ja teksasilaista swingiä. Se ei jätä ketään kylmäksi.

Haapavesi Folk Music Festi-val huipentuu torstaista lauan-taihin juhlittaviin festivaalei-hin, joihin järjestäjät odottavat yli 10 000 kävijää.

Kansanmusiikkitapahtuma polkaistiin maanantaina käyn-tiin kurssilaisten ja maailmalta kutsuttujen opettajien voimin.

Kursseilta kaikki irti

Viikon aikana Haapavedellä voi opiskella esimerkiksi viu-

lun, haitarin ja mandoliinin soittoa sekä laulua.

”Soittokurssien suosio on kasvanut. Nyt osallistujia on yli 200”, festivaalin taiteellinen johtaja **Timo Hannula** kertoo.

Hänen mukaansa kurssilai-set ovat ”vakavia harrastajia”, jotka haluavat syventää taito-jaan.

Viiden päivän ajan he opis-kelevat festivaaleilla esiintyvi-en muusikoiden opastuksella kuusi tuntia päivässä.

”Heillä on kytymätön hinku oppia. He halusivat soittaa enemmän ja enemmän”, Han-nula kuvailee.

Osa kursseista esiintyy festi-vaaleilla. Esimerkiksi perjantai-na esiintyy laulukurssi Lauluja maan ja taivaan väliltä.

Sukupolvelta toiselle

Intohimo kansanmusiikkiin tuntuu periytyvän sukupolvelta toiselle.

Elävä esimerkki on Helsingis-tä saapunut Paavolan perhe.

”Tää taitaa olla mun neljäs folkki”, yhdeksänvuotias **Pyy Paavola** juttelee aivan kuin ai-kuiset kollegansa.

Hän on tulossa flamencokita-rakurssille samaan aikaan kun hänen äitinsä **Eeva-Lotta** kii-

ruhtaa toisaalle opiskelemaan haitarinsoittoa.

Nelikuinen kuopus **Elsa** on vielä liian pieni soittotunneille, mutta nauttii **Olli**-isänsä sylissä mandoliinikurssilaisten mu-sisoinnista.

”Folk on perheemme perinne. Lapsuuden perheelläni on möki Haapavedellä. Löysimme ensin festivaaleille, sitten kurs-seille soittamaan”, Eeva-Lotta Paavola kertoo.

”Parasta on rennon täyteläi-nen tunnelma.”

SUVI NIEMI

Teksasin Austinissa asuva Erik Hokkanen viihdyttää yleisöään niin Amerikassa kuin Euroopankin estradeilla. Viulu- ja kitaravirtuosilta sujuu luontevasti myös laulu. Muusikolla on suomalaiset sukujuuret.

Haapavedellä musisoidaan rennosti mutta intohimoisesti

Taiteellinen johtaja Timo Hannula kiittelee haapavetisiä, jotka ovat mukana sankoin joukoin soittamassa ja talkoolaisina.

FESTIVAALI

Kansanmusiikkia koko viikon

Haapavesi Folk Music Festival elävöittää pohjois-pohjalaista Haapaveden kaupunkia 22.–28.6. **Festivaali järjestetään** nyt 27. ja folk-musiikkikurssit 29. kerran. **Esiintyjä saapuu** muun muassa Yhdysvalloista, Ruotsista ja Hollannista. Heitä on noin 300. **Suurin osa** kurssilaisista tulee

Haapaveden ympäristöstä sekä Etelä-Suomesta.

Kaikille avoimia ilmais-tapahtumia ovat folk-kurssien workshopit Haapaveden opistolla.

Lähes 200 talkoolaista vastaa festivaalijärjestelyistä. **Festivaaliliput maksavat** 10–75 euroa. **Lisätietoja ja** ohjelma: www.haapavesifolk.com

MENOT

Näyttelyt
Liikkeelle sanoi **Kekkonen**. Suomen tieliikenteen historiaa vuosina 1945–1975 luotaava näyttely 18.12. asti Mobilia-mu-seossa Kangasalla. www.mobilia.fi

Italialaiset ajoneuvot -näyt-tely Oulun automuseossa. Automuseontie 1, Oulu. www.oulunautomuseo.fi
Rautavalutapahtuman teok-sia nähtävillä Hyvinkäällä Humalan ja Krapulan taiteilijakotien pihalla vielä 24.–25.6. klo 14–18. www.hyvinkaa.fi/hyvinkaan-taidemuseo

PEKKA FALI

TUULIKKI VILLO

Katri Suonion teos ”Sonniajelu”.

Pohjois-Savon vuoden kylässä esitellään kesällä maatalousai-heista taidetta.

Pöljällä, Valtatie 5:n varrella sijaitsevassa Studio Vintissä on esillä **Katri Suonion** ja **Elina Vesterinen-Sumun** yhteis-näyttely Rakkaita Ihmisiä ja Hyviä Lehmiä.

Suonio inspiroitui Hyviä Lehmiä -näyttelyssään ukkinsa, maanviljelysneuvos **Tatu Nissi-sen** elämäntyöstä. Nissinen oli mäkitupalaisen poika Pöljältä. Hän oli perheen ainut lapsi. Vanhemmat päättivät laittaa

pojan kouluun, koska heillä ei ollut antaa tälle maata perin-nöksi.

Nissinen ei unohtanut juu-riaan matkalla yhden lehmän navetalta Suomen Keisarilliseen yliopistoon, josta hän valmistui ensimmäisenä agronomina.

Nissinen ehti toimia päätyön-sä, Itä-Suomen karjanjalostuk-sen ohella pankinjohtajana, Savo-lehden päätoimittajana ja kansanedustajana.

Vesterinen-Sumun teokset Rakkaita Ihmisiä -näyttelyssä ovat valokuvia keramiikalle.

Valokuvat ovat vanhoja kuvia sukulaisista neljässä polvessa, kaikki pöljäläisiä.

Perjantaina avattava näyttely on avoinna keramiikkastudio Jenni Linnovessa elokuun puo-liväliin saakka.